

невското езеро въ Географіята, ако ни съобщава токо едни свѣденія за особенноститѣ на великата османската столица или на реченното езеро, тогазь то ще бѣде учено описаніе; а наопаки, описаніето на този градъ или на туй езеро ще бѣде художествено, ако не са касай до съществениитѣ имъ свойства, а представя само кога и съ какво, особенно тѣ ны привличать. Въ първия случай примѣръ ще намѣримъ въ сѣка по-пълна Географія, а въ втория случай, кога сир. са касаетъ за художествено описаніе, Лордъ Байронъ (*) ни дава прекрасенъ образецъ съ описаніето си на *Женевското езеро*. Въ него внимателный четатель ще срѣщне сичкитѣ почти фигури и блѣскавы обрати, които украсяватъ слога. Ето неговото начало:

«Алпѣтъ сѣ надъ главата ми — палаты на природата, широкитѣ стѣны на които издигатъ бѣлытъ свои зѣбцы въ облацитѣ, великолѣпны зданія отъ вѣченъ ледъ, дѣто са образувана *лавианата*, този снѣженъ грѣмъ! Сичкото що плаши и въздига душата, сичкото е съединено на тѣзи стары (побѣлѣлы) върхове. Тѣ показватъ, види са, какъ е ничтожна предъ него човѣческата гордость. — *Леманъ* улѣбнялъ ми са съ своята кристална повърхность, дѣто звѣздытъ и горытъ са радватъ съ хубостъта на своето зрѣлище, съ своето възвышеніе надъ земята, съ своитѣ огнени краски. . . . »

Ако и слабишко, но не и безъ важность е описаніето на *Цариградъ* отъ Н. К. Върбанова, което и снемамы тукъ цѣло отъ Българ. Книжници м. Августа 1859 год. съ малкы нѣкои измѣненія въ изложеніето.

«Муозина похваляватъ изгледа на Неаполъ и неговото живописно естествено положеніе между волкана Везувий

(*) Славенъ англійскый поетъ, роденъ въ Лондра 1778, уирълъ въ Гърція между паликаретата на 1824 год.